

De uitslag van de verkiezingen kwam voor ons niet onverwacht, maar daarom is deze niet minder teleurstellend. Ondanks de regionale verschillen - en het lichtpuntje dat we in sommige gemeenten mooie uitslagen zien - is de dreun in veel van onze provincies groot. Dat is pijnlijk. Bovenal voor onze volksvertegenwoordigers en gedeputeerden die vier jaar lang alles hebben gegeven. Teveel van hen worden niet beloond voor hun goede werk.

Aan hen past een groot woord van dank. Net als aan al onze campagnevrijwilligers. De afgelopen maanden hebben duizenden vrijwilligers en kandidaten hun beste beentje voorgezet. We voerden honderdduizenden gesprekken aan de deur, en waren in alle waterschappen en provincies sterk vertegenwoordigd in de media, online en op bijeenkomsten. Daar zijn we trots op. Want we weten - het was niet altijd makkelijk.

Ondanks deze niet aflatende inzet en het prille herstel van de economie, de werkgelegenheid en de woningmarkt zijn we er onvoldoende in geslaagd om het vertrouwen te herwinnen. Het gaat dan misschien beter met Nederland, het gaat voor veel mensen nog niet goed genoeg. We halen mooie resultaten in het kabinet, maar niet mooi genoeg. We moeten het beter doen, wat we aan de deur meekregen moet zichtbaar worden in het beleid, onze opdracht is nog lang niet af.

Het is daarom dat we door moeten en zullen knokken. In de waterschappen, in de provincies en in Den Haag. Daarin zullen we slagen. Vanuit colleges en volksvertegenwoordiging zullen we onverminderd onze schouders zetten onder onze agenda van meer en goed werk, een samenleving waarin we zorgen voor elkaar, een provincie waarin iedereen zich thuis voelt.

In Den Haag gaat het kabinet zijn tweede helft in met een andere opdracht. De tijd van pijnlijke maar noodzakelijke maatregelen laten we langzaam achter ons. De komende jaren laten we zien dat de ingezette hervormingen niet alleen noodzakelijk waren, maar ook voor mensen het gewenste resultaat opleveren. In de partij zullen we elkaar daarbij maximaal ondersteunen. De tijd waarin onze sociale prestaties en ambities vruchten zullen afwerpen breekt aan.

In de partij zullen we uiteraard met elkaar van gedachten wisselen over de voorbije periode, over het teleurstellende verkiezingsresultaat en daar samen lering uit trekken. Aanstaande woensdag spreken we daarover met alle gewesten. [Zaterdag 11 april](#) organiseren we, zoals niet ongebruikelijk na verkiezingen, een Politieke Ledenraad.

Wij hopen dat we kunnen rekenen op elkaars steun. Want de Partij van de Arbeid mag het vertrouwen van de kiezer dan nog onvoldoende hebben herwonnen hebben, het vertrouwen in onze idealen en onze opdracht is onverminderd groot. Op die weg moeten we verder. Voor het herstel van Nederland, voor het herstel van onze prachtige partij.

Met strijdbare groet,

Diederik Samsom, Hans Spekman, Marleen Barth, William Moorlag (Groningen), Jannewietske de Vries (Fryslân), Ard van der Tuuk (Drenthe), Tijs de Bree (Overijssel), Peter Kerris (Gelderland), Eric Geurts (Limburg), Stijn Smeulders (Brabant), Ben de Reu (Zeeland), Rob van Muilekom (Utrecht), Peter Pels (Flevoland), Tjeerd Talsma (Noord-Holland), Ron Hillebrand (Zuid-Holland)